

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Yhteisiä piirteitä yllättävällä taholla

Pastori Juha Takala kävi keskusteluja TM Henri Häkkisen kanssa. Takala toimii pappina Porvoon suomalaisessa seurakunnassa ja on Häkkisen kurssikaveri teologisesta tiedekunnasta. Häkkinen kuuluu Suhen vastuunkantajatiimiin.

Tässä liikkeessä korostetaan kristittyjen yhteistä pappeutta, vierastetaan liiallista dogmaattisuutta, kokoonnutaan kodeissa matalan kynnyksen tilaisuuksiin keskellä arkea. Tämä liike elää jäsentensä talkootyöstä. Liikkeen tilaisuuksissa voi käydä, vaikka vain arasti tutustumassa, kaikki toivotetaan ystävällisesti tervetulleiksi eikä jäsenkirjaa kysellä. Liike, jolla on omintakeinen musiikkiperinne, tuntuu pakenevan määritelmiä. Kuulostaako tutulta?

Tällaisilla kuvauksilla on totuttu kuvailemaan heränneisyyden piirissä harjoitettavaa kristinuskon muotoa, mutta käytyäni kotikamarissani pitkän kamarikeskustelun ystäväni TM **Henri Häkkisen** kanssa saatoin huomata, että jossain toisaalla ollaan perustavissa asioissa aika samoilla linjoilla.

Ystäväni Henri liikkuu pääkaupunkiseudulla vaikuttavassa Suur-Helsingin seurakunnassa, josta käytetään tuttavallisemmin nimitystä Suhe. Tämä 1990-luvulla syntynsä saanut seurakunta on saanut alkunsa lähellä vapaita suuntia, mutta ei identifioitu mihinkään niistä erityisesti. Suhen jäsenistön piirissä on arviolta noin 700 henkilöä, mutta yhteisö on virallista jäsenkuntaansa paljon vaikuttavampi seurakunta varsinkin ns. nuorten aikuisten parissa Helsingissä.

Suhen kulttuurissa ja teologiassa on varmasti paljon piirteitä, joista tämän lehden lukijat saattavat olla eri mieltä. Seurakunnan jumalanpalveluskulttuuri muistuttaa enemmän rock-konserttia kuin liturgiaa, ja kieli puhekieltä Kaanaan kielen asemesta. Virsikirjoja tai monisteita ei tarvita, laulujen sanat heijastetaan kaikkien näkyville klubia muistuttavan kokoussalin seinälle. Teologisia eroja on suhteessa luterilaiseen kirkkoon — Suhe ponnistaa vapaakirkollisesta teologisesta taustasta.

Tiedostan erot hyvin, mutta tässä kirjoituksessa haluan kurkistaa tyylillisten ja teologisten erojen alle, josta löytyy yllättävän paljon samaa. Arvelen, että keskivertoluterilaisen tai körtin suhtautuminen tämän päivän Suheen muistuttaa paljon Ukko-Paavon aikalaisten ihmetystä seuraliikkeen syntymisen aikoihin.

Yhdistävä asia nro 1 — käsitys kristittyjen yleisestä pappeudesta

Keskusteluissa ystäväni Henrin kanssa löysimme perinteiden yhdistäviä puolia muun muassa yleisestä pappeudesta.

Heränneen kansan keskuudessa on käytetty paljon lausetta ”olla samoilla oljilla” — tällä on tarkoitettu sitä, että papisto ja kansa ovat olleet tasa-arvoisessa asemassa. Jokaisella on oma

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

paikkansa seurakunnassa, toisen paikka on palvelulla sananpalvelijana, toisen omassa kutsumuksessaan arkisen työn kautta. Kaikkia kuitenkin kutsutaan rukoukseen ja lähimmäisen rakastamiseen.

Suhen piirissä ”samat oljet” saattaa kuulostaa terminä aika oudolta, mutta ajatus on pitkälti sama. Maallikoista ei tämän liikkeen parissa edes puhuta (ainakaan yleisesti), puhutaan vain seurakuntalaisista. Tässä liikkeessä ei yleensä puhuta edes papeista, koska kaikki kristityt ovat osallisia Kristuksen pappeudesta. Tämän liikkeen johtajia puhutellaan yleensä virallisissa yhteyksissä pastoreina, siis seurakunnan paimenina.

”Armolahjat ovat monet, Henki on yksi.” Yleinen pappeus näyttäytyy lukemattomin piirtein erilaisina armolahjoina: kykyinä, taitoina, ominaisuuksina tai piirteinä, joissa Jumalan rakkaus pääsee murtautumaan meidän kauttamme lähimmäistemme parhaaksi ja seurakunnan rakennukseksi.

Yhdistävä asia nro 2 — arjen kristillisyyks

Keskusteluissa Henrin kanssa puhuimme siitä, kuinka yhteisöissämme pidetään esillä Jumalan meitä kohtaan osoittamaa rakkautta. Molemmat löysimme tuttuja piirteitä toistemme yhteisöistä, vaikka sanoittamisen tavat saattavatkin vaihdella.

Körttifirman tehtäväkuvaukseen on määritelty ”Siionin virsillä ja seuroilla rohkaista ja tukea ihmisiä elämään kristittyinä.” Suhen piirissä sanoitetaan asiaa hieman eri tavalla: ”Olemme seurakuntana riippuvaisia Jumalan voimasta, joka muuttaa sen, miten näemme ja elämme arkeamme – jokainen päivä on mahdollisuus olla hänen käytössään.” (Ote Suhen visiosta.)

Molemmissa liikkeissä on retoriikassa voimakkaasti läsnä arjen korostaminen. Arjessa toteutuu (tai on toteutumatta) kristityn kutsu rakastaa Jumalaa ja lähimmäistä. Arkea on suurin osa elämästämme, jos siinä palveleva rakkaus saa näyttäytyä edes vähän, niin hyvä!

Yhdistävä asia nro 3 — kotien kristillisyyks

Molempia liikkeitä yhdistää kokoontumiset kodeissa. Körttikansan kotikokoukset, seurakuntat, ovat perinteisimmillään, välittömimmillään ja aidoimmillaan juuri kodeissa. Rovasti **Esko Hautala** joskus kiteytti hyvin varhaisten heränneitten syyn aloittaa seurojen pitämisen: ”Kun vanhojen aikojen kristityt eivät jaksaneet odottaa sanannälässään seuraaviin kirkonmenoihin asti, oli viikolla pidettävä kodeissa seuroja, jotta pärjäisi seuraaviin kirkonmenoihin asti.” (Kirjoittajan vapaa

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS

PL 21, 62101 LAPUA

Puh. (06) 433 5700

www.h-y.fi

www.herattajajuhlat.fi

muistelu.) Seuroissa käyvä väestö on löytänyt seuroista myös ystäviä, siksi ystäväkansa onkin erittäin hyvä nimi körttiväelle.

Suhen piirissä kotikokoontumiset eivät noudata mitään tiettyä kaavaa, vaan kokoontumisia on monenlaisia ja erinimisiä: pienryhmissä on käytössä erilaisia materiaaleja, joissa mm. tutustutaan Raamatun sisältöihin yhdessä. Kodeissa kokoonnutaan myös rukoilemaan ja laulamaan. Henri Häkkisen mukaan seurakunnassa pidetään tärkeänä sitä, että Suhe voisi olla paikka, josta saa uusia ystäviä. Kotikokoontumisten toivotaan olevan matalan kynnyksen paikkoja, joihin olisi helppo kutsua myös ystäviä eri piireistä.

Erottavana tekijänä kotien kokoontumisissa kuitenkin on mm. ehtoollisen vietto. Häkkisen mukaan Suhessa on tapana viettää silloin tällöin kodeissa ehtoollista. Seurakunnassa katsotaan, että yleisen pappeuden tehtävät kattavat myös ehtoollisen toimittamisen, joten pastoria ei aina tarvita paikalle. Kaava on yksinkertainen: sopivalla hetkellä laulujen, raamatunluvun ja rukousten jälkeen joku läsnä olevista lukee ehtoollisen asetussanat, jonka jälkeen leipä ja viini jaetaan nautittavaksi.

Herännäisyyden piirissä ehtoollisen vietto on erotettu seuroista. Historialliset syyt ja halu sitoutua luterilaisen kirkon järjestykseen myös ulkoisissa asioissa on pitänyt ehtoollisen kirkkotilassa ja papiston toimittamana. Kirkkotilassa vietetyssä ehtoollisessa on näkyvästi läsnä ajatus koko seurakunnan yhteisestä juhlasta. Kuullessani Suhen kotiehtoollisten vietosta mieleen tulevat Siionin virren sanat: "Rakkaalla läsnäolollasi kirkasta päivä jokainen, pyhästä ehtoollisestasi suo ilo ylimaallinen, leivässä saavu siinäkin, jota me syömme arkisin."

Juha Takala